

magna curva, a qua ad ventrem lineae multae transversae inter punctae descendunt, ducitur; pars quae supra et inter oculos est, flavescit, aurique colorem imitatur. Cauda in unicum non divisam, neque crescentis Lunae figura, Thynnorum et Pelamydum more, definit.

Locus ipsis ima maris sedes est.

f Plin. H. N. Saepe navigia velis euntia comitan-
l. 9. c. 15. tes, mira aliqua dulcedine per aliquot horarum spatia, et pascuum millia a gubernaculis non separantur, ne tridente quidem saepius in eos jacto ter-
g Oppian. riti; ubi terram & perfensere, rece-
Haliut. l. 1. dunt, nec longe abesse nautis colligi-
Aelian H. A. tur. Inimicos experiuntur Delphinos,
h Athen. l. 7. sed magno horum exitio. Degusta-
tis enim illis, continuo convelluntur, furoreque incensi, pelluntur, ad lit-
tora, esca marinis avibus futuri.

h Athen. l. c. Amiam ^b seu παρα τὸ αἰγαίενα τοῖς
Plutarch. παραπληστας, quod una cum sui gene-
utra animal. ris piscibus eat; sive quod & κατὰ μίαν

Φέρται αἷλαι αγεληδόν, quod non solita-
ria sit, sed gregatim vivat, ita dictam,
Aelianus ⁱ Troctam, Hispani Bizam
quasi Bizantium, alii Bonitam, vocant.
TAB. III. 6. Jovius et Salvianus pro ea Lechiam,
alii Sphyraenam, quidam illum pi-
scem qui Hispanis Lambugo dicitur,
perperam substituunt. Piscis est ^k Pe-
lamydi, vel Thunno vel Sombro
corporis specie, pinnis caudae simi-
lis, cute laevi, ea parte, quae circa
branchias est, dempta, rostro acuto,
oculis parvis auri aemulis; dentibus
ferratis, acutissimis, in os recurvis;
branchiis opertis, ventre crasso, ar-
genteo, rugoso, longo, ad podicem us-
que demissio, cuius appendices sunt
innumerae scombrorum appendici-
bus tenuiores; dorso caeruleo, et

dum vivit splendente; a quo ad ven-
trem lineae ductae sunt obliquae, ni-
grantes, certis intervallis a se distan-
tes. Caudam habet tenuem, in figuram
lunae in cornua curvatae, intestina
gracilia, hepar rubescens, splenem ni-
grantem, fel toti intestino * attextum, * Aristotel.
vel ad illud porrectum ^l pari cum eo deparat. Ani-
mal. l. 4. c. 2.

Degere in mari, stagnis et fluviis *H. A. l. 2.*
affirmat ^m Aristoteles, et cum eo ⁿ c. 18.
Scaliger; vicinum fluviis et stagnis ^{ex Scalig.}
ob dulcem aquam et limum amare, ^m Aristotel.
Oppianus ^o Pontum subire, atque ^{H. A. l. 8.}
ibi cum suis ducibus aestatem tradu- ^{c. 13.}
n Scalig. ad cere, tum quod ibi belluae magnae ^{l. 2. H. A.}
pauciores, tum quod ob dulcium ^{p c. 18.}
Oppian. aquarum permissionem, pastus gra-
tior; unde eorum incrementum ^q fin- ^{p Arist. H. A.}
gulis diebus intelligitur, certum. Cir- ^{l. 8. c. 13.}
q Aristotel. ca Provinciam in maris angustiis ^{l. 6.}
quas insulae frequentes efficiunt, ^{c. 13.}
capi, Rondeletius author est.

Vescuntur aliquando alga, ut plu- ^{r Aristot.}
rimum carne. Audaces et celeres ^{l. 8. H. A. c. 2.}
sunt; quin Troctam saltu valere Ae-
lianus loco supra citato scripit.

Pugnam cum Delphinis apud ^{s Oppian.}
pianum eleganter descriptam inve- ^{Halieutic.}
l. 2. nies; idem de Troctis apud ^{t Aelia-}
t Aelian. num legitur. Captae profiliunt, et ar. ^{H. A. l. 12.}
rosa linea aufugunt. Appetuntur a ^{c. 53.}
quibusdam piscibus in escam, Glauco
in primis, si Tarentino fides est.

Adhibentur ^u in cibis tanquam boni ^{u Aristot.}
succii ad excernendum medii, sed ^{H. A. l. 4.}
parce nutrientes. Archestratus au-
tumni tempore post Vergiliarum oc-
casum, Byzantiasque in primis com-
mendat; procul a mari Hellepon-
tiaco deteriores scribit; si vicinum
Aegei maris tractum pertransieris,
pristinam gloriam maculare invenies.

ARTICVLVS III.

De Xiphia seu Gladio.

TAB. IV. Piscem qui a figura rostri XIPHIAS
1. 2. communiter, ονθιας Epicharmo,
a Aelian. ξιφιος ^a Menandro, Gladius Latinis
H. A. l. 13. dicitur, Homerus ^b κύνη, Hesychius et
c. 4. Varinus θορωνέα, alii Thranin, Hermo-
b Homer. laus Tomum Thurinum, ita enim apud
Odyss. m. *Plinium legit; forte a Thuriis Italiae
** Plin. H. N.* oppido. Albertus Militem appellat,
l. 32. c. 11. Galeum a ^c Plinio vocari; Salvianus

et Massurius perperam opinantur.

Magnitudine interdum est insigni.
Ad decem nonnunquam cubitos ac-
cedere, tradit ^d Rondeletius. Delphi- ^{d Rondelet. in}
ni magnitudinem excedere, ^e Plinius; ^{Hiſt.}
naviculas aequare, ^f Strabo. Corpus ^{e Plin. H. N.}
habet teres a capite statim valde craf- ^{f Strabo.}
sum, deinde ad caudam usque tenuius,
in extremo ante caudae exortum
eminen-